

თუ კი სხვა ქვეყანაში "კარგად მოეწყვე" მნიშვნელოვანი არ არის საკუთარ სამშობლოში ცხოვრობ თუ მის გარეთ-არგუმენტირებული ესე

თანამედროვე ლიტერატურაში ხშირად განიხილება საკითხი, აქვს თუ არა ადამიანს რეალური ბედნიერება მაშინ, როცა ის სამშობლოს ტოვებს და უცხო გარემოში „კარგად ეწყობა“. ეს პრობლემა ნათლად ჩანს ნაწარმოებში „შელოცვა რადიოთი“, სადაც ელი გორდელიანი-ის მაგალითით ავტორი აჩვენებს ადამიანის შინაგან სამყაროს, ემიგრაციის სირთულეებს და იდენტობის ძიებას. ერთი შეხედვით შეიძლება ითქვას, რომ თუ ადამიანი უცხო ქვეყანაში წარმატებას აღწევს, სტაბილურ ცხოვრებას აწყობს და კომფორტს პოულობს, მაშინ მისი საცხოვრებელი ადგილი მეორეხარისხოვანი ხდება. თუმცა ნაწარმოები გვაფიქრებინებს, რომ ეს საკითხი ბევრად უფრო რთულია და მხოლოდ გარეგნული „მონყობით“ არ განისაზღვრება ადამიანის სრული ბედნიერება.

ერთი მხრივ, ელი გორდელიანის მაგალითი აჩვენებს, რომ ადამიანი შეიძლება წარმატებით ადაპტირდეს უცხო გარემოში. ის ცდილობს მოერგოს ახალ რეალობას, იპოვოს საკუთარი ადგილი საზოგადოებაში და გამოიყენოს ის შესაძლებლობები, რასაც ახალი ქვეყანა სთავაზობს. თანამედროვე მსოფლიოში ეს ჩვეულებრივი მოვლენაა — ბევრი ადამიანი ტოვებს სამშობლოს უკეთესი განათლების, სამუშაოს ან ცხოვრების პირობების გამო და ხშირად აღწევს კიდევ წარმატებას. ამ თვალსაზრისით, შეიძლება ითქვას, რომ გეოგრაფიული მდებარეობა ნაკლებად მნიშვნელოვანია, რადგან მთავარი არის ადამიანის უნარი, შრომა და მიზნებისკენ სწრაფვა. თუ ეს ფაქტორები არსებობს, ადამიანი შეიძლება სრულიად „მონყობილი“ იყოს უცხო ქვეყანაშიც და ჰქონდეს სტაბილური ცხოვრება.

თუმცა, მეორე მხრივ, ელი გორდელიანის შინაგანი განცდები აჩვენებს, რომ მატერიალური წარმატება ყოველთვის არ ნიშნავს ემოციურ სიმშვიდეს. მასში იკვეთება ნოსტალგია, გაუცხოება და შინაგანი სიცარიელის განცდა, რაც გამოწვეულია სამშობლოსგან მონყევით. სამშობლო არ არის მხოლოდ გეოგრაფიული ადგილი — ის არის ენა, კულტურა, ბავშვობის მოგონებები და ემოციური ფესვები, რომლებიც ადამიანის იდენტობას აყალიბებს. სწორედ ამიტომ, უცხო ქვეყანაში ცხოვრებისას ადამიანი შეიძლება გრძნობდეს, რომ მიუხედავად წარმატებისა, რაღაც მნიშვნელოვანი მაინც აკლია. ეს განცდა ხშირად არ ქრება მატერიალური კეთილდღეობით. საბოლოოდ, ნაწარმოები აჩვენებს, რომ ადამიანი შეიძლება „კარგად მოეწყოს“ უცხოეთში, მაგრამ მისი შინაგანი სამყარო მაინც მჭიდროდ არის დაკავშირებული სამშობლოსთან, და სრული ბედნიერება მხოლოდ გარეგნულ პირობებზე არ არის დამოკიდებული.